

ТЬфу, пек мені! Невже ж нічого
мені по ній вже не остало?
Невже б мене, так молодого,
ніщо до світа не в'язало?

Шкода часу! Дарма, небоже,
в нестямній тузі пропадати!
Поглянь лише довколо, може,
є ще кого любить, кохати!

На щастя — так. Ще ж лишилась
сестра, брат, мати-удова,
що мною змалку так журилась,
що так на мене упова.

Є ще народ наш в сірячині,
ціла маленька вітчина!
Для них я буду жить віднині!
День новий серце почина.

Львів, д. 18 червня 1897

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966